

Πειραιεύς, 27 Μαΐου 2014

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Θ Ε Ν

Απάντηση προς τόν Δημοτικό Συνδυασμό «Τό λιμάνι τῆς ἀγωνίας-Πειραιᾶς ἡ πόλη μας»

Ἡ Ὁρθόδοξος Καθολική Ἐκκλησία, διαχρονικά καί διϊστορικά οὐδέποτε ἀπεδέχθη τήν στρέβλωση τοῦ Χριστιανικοῦ ἰδεώδους μέ τόν Παποκαيسαρισμό καί οὐδέποτε παραθεώρησε τόν Κυριακό λόγο «ἡ βασιλεία ἡ ἐμή οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου» (Ἰω. 18:36), ἀνιδρύουσα ὡς ἰδιώνυμο κανονικό ἔγκλημα κολαζόμενο μέ τήν ἐσχάτη ποινή τοῦ ἀναθεματισμοῦ, τήν ἀνάληψη κοσμικοῦ ἀξιώματος καί ἐξουσίας ὑπό ἐκκλησιαστικῶν προσώπων (7ος Κανὼν Ἀγίας Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου).

Ἀκόμα καί στά πέντε μαῦρα ἀτέλειωτα ἐκατόχρονα τῆς δουλείας, ἡ ἐθναρχεύουσα Ἐκκλησία, οὐδέποτε παραθεώρησε τήν ἔκφραση τῆς δημοκρατικῆς συλλογικότητος πού ὀντοποιήθηκε στό κοινοτικό σύστημα μέ τό ὁποῖο ἐπορεύθη τό δοῦλο Γένος. Συνεπῶς ἡ ἀπαράδεκτη ἀναφορά τοῦ Δημοτικοῦ Συνδυασμοῦ «Τό λιμάνι τῆς ἀγωνίας-Πειραιᾶς ἡ πόλη μας» σέ δῆθεν «ἄγρια οἰκειοποίηση θρησκευτικοῦ συναισθήματος μέ εὐθύνη καί τῆς ἡγεσίας τῆς Πειραιϊκῆς Ἐκκλησίας» ἀποτελεῖ μία ἀφαντάστου ἀμετροέπειας ἐμπαθῆ συκοφαντίαν, πού δυστυχῶς χαρακτηρίζει τούς δηλοῦντες, οἱ ὁποῖοι χωρίς νά προσκομίσουν τήν παραμικράν ἀπόδειξι προέβησαν σέ μία τόσο δεινή καταγγελία πού προσάπτει κομματισμό καί ἐνδοκοσμική μεθοδεία στήν Ἀγιωτάτη ἡμῶν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία διακονεῖ τό ἀνθρώπινο πρόσωπο ἀπροϋποθέτως καί ἀπροσωπολήπτως, ὅπως ἀποδεικνύουν στήν πόλη μας τά 17 συσσίτια τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς καί οἱ 6.000 μερίδες ἡμερησίως πού προσφέρονται σέ αὐτά χωρίς διάκριση φυλῆς, χρώματος, γλώσσης καί θρησκείας.

Εἶναι λοιπόν ἐνώπιον τῆς ἀληθείας, τῆς δικαιοσύνης καί τῆς νοημοσύνης τῶν Πειραιωτῶν τήν ὁποία ἀσφαλῶς ὑποτιμοῦν οἱ συγκεκριμένοι, ὑποχρεωμένοι νά παρουσιάσουν τά πραγματικά περιστατικά πού θεμελιώνουν τήν καταγγελτική τους ἀναφορά διότι ἄλλως ἀποδεικνύονται ὡς ἀνίκανοι νά συμμετάσχουν στίς δημοκρατικές διαδικασίες, ἐφ' ὅσον ἀποδίδουν τήν ἀποτυχία τους νά προσφέρουν πειστικό οὐσιῶδες πρόγραμμα δημοτικῆς διαχείρισης στόν Πειραιϊκό λαό σέ κατασκευασμένους δῆθεν ἐχθρούς καί σέ εἰκονική πραγματικότητα. Τούς προτρέπομε λοιπόν δημοσίᾳ νά παρουσιάσουν ἔστω καί μία δήλωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς ὑπέρ οἰουδήποτε δημοτικοῦ συνδυασμοῦ πού διεξεδίκησε τήν Δημοτική Ἀρχή ἢ ἔστω μία παρουσία τοῦ ὑπευθύνου Ἐπισκόπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, σέ οἰανδήτινα προεκλογική ἐκδήλωση.

Ἐπομένως ἡ ἀναφορά τους σέ δῆθεν «ἄγρια οἰκειοποίηση θρησκευτικοῦ συναισθήματος μέ εὐθύνη καί τῆς ἡγεσίας τῆς Πειραιϊκῆς Ἐκκλησίας» πού δῆθεν «διέπραξε» ἡ «παράταξη Μώραλη-Μαρινάκη-Κόκκαλη» εἶναι εὐθέως ἀπαράδεκτος, ἀβάσιμος, ἀνεπέρειστος καί ἔωλος καί ἀποδεικνύει δυστυχῶς τήν ἔλλειψη δημοκρατικῆς εὐαισθησίας καί σεβασμοῦ πρὸς τόν ὕψιστο θεσμό τῆς Ἐκκλησίας καί δέν νομίζομε ὅτι ἀποτελοῦν στοιχεῖα ἀποδεικτικά τῆς ἀναφορᾶς τους ἡ σπερμολογία ὅτι σέ μία Ἑνορία τοῦ Πειραιᾶ κάποια κυρία μαζί μέ τρόφιμα πρὸς ἐνδεεῖς ἔδινε καί συγκεκριμένα ψηφοδέλτια ἢ τό πραγματικό γεγονός ὅτι ὁ ὑποψήφιος δημοτικός σύμβουλος κ. Μαρινάκης ἐδώρισε εἰς μνήμη τοῦ πατρὸς του

Μιλτιάδου στον Ί. Ναό Αγ. Νείλου Πειραιώς λειψανοθήκη για την τοποθέτηση των Ί. Λειψάνων του όσιου Νείλου.

Η αναφορά τους δέ, προς τον απερχόμενο Δήμαρχο κ. Β. Μιχαλολιᾶκο ότι δῆθεν «ἄνοιξε πρώτος αὐτός τόν δρόμο γιά τήν παρέμβαση τῆς Ἐκκλησίας στά πολιτικά πράγματα τῆς πόλης, αξιοποιώντας γιά μικροπολιτικές σκοπιμότητες τό θρησκευτικό συναίσθημα τῶν πολιτῶν» εἶναι ἐξόχως κωμική καί ἐνδεικτική τῆς ἀντιληπτικῆς τους ἰκανότητος συνεπεία τῆς ὁποίας δικαίως δέν κατόρθωσαν νά πείσουν τόν Πειραιϊκό λαό, διότι ὠφείλαν νά γνωρίζουν συμμετέχοντας στό Δημοτικό Συμβούλιο διά τῶν κ.κ. Καρδαῖ καί Σταθάκη, ὅτι ὁ ἀγαπητός κ. Β. Μιχαλολιᾶκος ὑπῆρξε ἀρνητικός σέ κάθε εὐλογο αἴτημα τῆς Ί. Μητροπόλεως Πειραιῶς καί ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομε τήν μεγάλη δωρεά χώρου σταθμεύσεως πρὸς τό ὀγκολογικό Νοσοκομεῖο «Μεταξᾷ» πού θά κατεσκευάζετο ὑπογείως στόν αὐλαιο χῶρο τοῦ Ί. Ναοῦ Αγ. Βασιλείου Πειραιῶς ἀπό μεγάλο εὐεργέτη καί δωρητή καί πού θά ἀνεκούφιζε μέ 380 θέσεις σταθμεύσεως τό τεράστιο πρόβλημα προσβασιμότητος, ἀσθενῶν καί ἰατρῶν στό μοναδικῆς σημασίας θεραπευτικό Ἰδρυμα μέ ἀντισταθμιστικά ὀφέλη ἀπό τήν κατασκευάστρια ἐταιρεία πρὸς τήν Ί. Μητρόπολη, τήν ἀνέγερση τοῦ 5ορόφου Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ί. Ναοῦ Αγ. Βασιλείου καί 7ορόφου κτιρίου-κελλίων τῆς Ί. Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Π. Κοκκινιάς.

Θά μπορούσαμε νά ἀπαριθμήσουμε καί ἀρκετά ἄλλα ὅμως θεωροῦμε ὅτι τά γεγονότα εἶναι γνωστά στόν Πειραιϊκό λαό πού τά ἐξετίμησε ὡς ἀπεδείχθη δεόντως, ὅπως εἶναι γνωστό ὅτι ἡ Ί. Μητρόπολις ἐπιτυχῶς ἀγωνίστηκε μετά πολλῆς προσπάθειας νά ἀποτρέψη τήν καταστροφή «ἐργολαβίας ἔνεκεν» !!! τοῦ Τινανείου κήπου μέ τήν κατασκευή τερατώδους πεζογέφυρας καί παρά ταῦτα ἀπό τόν απερχόμενο Δήμαρχο σε διοργανωθείσα ἡμερίδα μέ θέμα τήν ἀνέγερση τοῦ κατεδαφισθέντος ἐμβληματικοῦ κτηρίου «Ρολοῖ» οὔτε κἂν ἐκλήθη νά ἐκφέρει τήν γνώμη Της, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνοικοδόμησις τοσοῦτο ὑπερμεγέθους κτιρίου στήν προέκταση τοῦ Τινανείου κήπου θά κατέστρεφε τήν αἰσθητική τῶν δύο ἱστορικῶν Ναῶν τῆς Μητροπόλεως Πειραιῶς, τοῦ Καθεδρικοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος καί τοῦ Πολιούχου Ἀγίου Σπυρίδωνος.

Ἐάν ὁ συνδυασμός τό «Λιμάνι τῆς ἀγωνίας-Πειραιᾶς ἡ πόλη μας» θεωρεῖ ὡς ἐμπλοκή τῆς Ί. Μητροπόλεως τό γεγονός ὅτι ἐδέχθη στά Γραφεῖα Της κατόπιν αἰτήσεώς τους τοὺς ὑποψηφίους Δημάρχους κ.κ. Β. Μιχαλολιᾶκο, Ί. Βουράκη, Ἀ. Καλογερόγιαννη καί Ί. Μώραλη ἀποδεικνύει τήν ἰδεοληψία του νά ἀντιμετωπίζει τήν πραγματικότητα σάν εἰκονική, πού τήν διαμορφώνει μέ τίς ἰδεολογικές του ἀγκυλώσεις, ἀγνοώντας ἀφελῶς ὅτι στήν μικρή χερσόνησο τοῦ Πειραιᾶ ὑπάρχουν 30 Ἐνορίες μέ 30 Πνευματικά Κέντρα καί 30 Ἐνοριακά Φιλόπρωχα Ταμεῖα καί 17 συσσίτια ἀπόρων, ὑπάρχει δηλαδή τεράστιο πνευματικό καί ἀνθρωπιστικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, πού ἀναπόδραστα τήν ἀναγορεύει σέ βασικό κοινωνικό ἐταῖρο τῆς Πολιτείας, ἔστω καί ἂν αὐτό ἐνοχλεῖ τοὺς κάθε μορφῆς στρατευμένους στήν ἀπαξίωση τοῦ ἔργου Της καί στήν ἰδιωτικοποίηση τῆς παρουσίας Της. Δυστυχῶς ὅμως γι' αὐτοὺς ἡ Ἐκκλησία ἔχει ζωὴ στόν τόπο αὐτό 2.000 χρόνων καί δέν ἀναμένει εὐσημα ἀπό τό «Λιμάνι τῆς ἀγωνίας-Πειραιᾶς ἡ πόλη μας» διότι τά εὐσημα τά ἔχει δώσει καί τά δίνει ἡ πραγματικότητα καί ἡ ζωὴ ἀφοῦ ἡ πόλη τοῦ Πειραιῶς ὀφείλει τήν ὕπαρξή της στήν Ἐκκλησιαστική παρουσία καί εἰδικώτερα τῆς Ί. Μονῆς Αγ. Σπυρίδωνος Πειραιῶς, ἐπὶ τῆς ὁποίας δωρεάν καί χωρίς κανένα ἀντίτιμο οἰκοδομήθηκε. Τό ἂν λοιπόν τό «Λιμάνι τῆς ἀγωνίας-Πειραιᾶς ἡ πόλη μας» δέν θεωρεῖ παρά τά ἀνωτέρω βασικό κοινωνικό ἐταῖρο, ὅπως τό Σύνταγμά μας τουλάχιστον ἀναγνωρίζει τήν Ὁρθόδοξη Καθολικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στήν ὁποία ὀφείλει τήν ὕπαρξή καί τήν ἰδιοπροσωπεΐα του ὁ λαός μας καί δέν θέλησε νά ἐπικοινωνήσῃ μαζί Της γιά νά τήν ἐνημερώσῃ γιά τό πρόγραμμά του καί νά ἀκούσῃ καί νά συνεκτιμήσῃ καί τίς ἀπόψεις Της, ἀποδεικνύει τήν μονοδιάστατη, κοντόθωρη, ἀνιστόρητη, στρατευμένη, ἀντιδημοκρατική, ἀγκυλωμένη καί μέ παρωπίδες, στρεβλὴ θεώρηση τῆς πραγματικότητος καί καταδεικνύει τό ἀποτυχημένο μαρξιστικό-

λενινιστικό κοσμοείδωλό του, πού 70 χρόνια στίς χώρες τοῦ ὑπαρκτοῦ σοσιαλισμοῦ προσέφερε γκουλάγκς, μυστικές ἀστυνομίες, ψυχιατρεῖα καί τίς περίφημες δίκες τῆς Μόσχας μέ τίς ἀλλεπάλληλες ἐκτελέσεις τῶν πρώην συντρόφων.

Λυπούμεθα εἰλικρινῶς γιά τήν ἀμετροέπεια καί τήν ἀκρισία τοῦ «Λιμανιοῦ τῆς ἀγωνίας-Πειραιῶς ἡ πόλη μας».

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ